

כסוי הדם פרק ששי חולין

פ.פ.

עין משפט
נר מצוה

בב א מ"י פ"א מהלכות
שופר הלכה ג ועיין
בהשגות ובמ"מ ובכ"מ
סמג עשין מד טו"ש"ע א"ח
ס"י תקפו סעיף ג:
בג ב מ"י פ"א מהלכות
לולב הלכה א ועיין
בהשגות ובמ"מ ובכ"מ
סמג עשין מד טו"ש"ע א"ח
סימן תרמט סעי' ג:

גליון הש"ס

גמ' מחזק. עיין רש"י
בחומש פ' תולדות נח ט'
כג וזכר"ס שם:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה והתניא וכו'
ולא מפליג בסנדל עצודת
כוכבים גופיה:

לעזי רש"י

טרמויי"א [טרמויא"ה].
אפרכסת.

שיטה מקובצת

ח ורבא אמר אפי' בעפר
שריפתה נמי מותר:

רבינו גרשום

כאפרסת זו היא קופה
מוקבת של גבי הרוחיים
ש'מבלת כל החטים
ומביאן לסוּחן. וכתבי
הזבל ארץ על בלימה
לכומר דבר שהוא אֵין.
שבלה עצמול לכומר
ששוקן. תל' משרים
תשפן בני אדם לכומר
לענין תורה שהיא משרים
עצמה צריכה של
גוים ותרעבם עליה. ארץ
לעפר עפרה רב קרקע
שופרה ריב הנדחת עליה
יצא זה שמחולל תלישה
לכומר שאנו חשבה
עיר הנדחת: רבא אמר
מזות אלה ליתנהו אֵין
לכומר לז' תמיא המעפר
עפרה מכסין אלא מעפרה
ממש מכסין אלא מעפרה
ממש מכסין דמזות אֵין
חשבו הגאון. ויחב רבא
לכומר לה לז' תמיא
לקומא אלה שמעתי דרבא.
לכל ושופו שיעורא
בעיני וירא לז' בעיני
ז' טחמים ורשופו כדי
שיאזינו וירא ספן לכאן
וטפח לכאן

מוסף רש"י

אם מחוט ועד שרוך
נגזל. שבהים עמלו מן
הבול (סוטה י"א). לרוט
של תכלת, כנגד ממוט,
ולעושה של תפילין כנגד
סרוך לדיט לעושה (שם),
בשלמא רציעה של
תפילין. קיטול שכל דכא
לדיאח. הגאח דמכרזי
וכי' (שם). אלו תפילין
שבראש. שזמנא גזס
רזנ דהס: שזין וד'ה
מנות (הס) ועיי' ש"ס
קשר שהכוונה לתפילין של
הקב"ה. אלא חוט של
תפילין מלא היא. מלי
הגאח איכא (סוטה י"א). מה
ושמנה תפילין שסוקין
בכחן לזמנא (חות). שמר

אס מחוט ועד שרוך. שלא רצה ליהנות מן הגז: שרוך. רצועה:
חוט של הכלב. לציית: רצועה של ספינין. לקשור: בשלמא
רצועה של ספינין. איכא הנאה דכתיב ויראו ממך: אלו ספינין
שצבאש. אות כי לכל יי שם ה' נקרא עליך: מאי היא. מאי
הנאה איכא: מה נשתה סתכל.
שהזיקתה מורה לציית: שהסתכל
דומה לים. שהחלוץ מן הים הוא
עולה אחת לשבעים שהי' ומראית דמו
דומה לים וים אנו רואין שדומה
לברק וליקע וספיר וספיר לכסף
הקדוד דכתיב וספיר רגליו כמעשה
לצנת הספיר והוא כעצם השמים

מסורת הש"ס

(א) בדרות ו. [כז.] מנחות
לה: קוטע ח. [ומגלה טז.];
(ב) קוטע ח. מנחות מג.;
(ג) [ומגלה טז.] פריש
שעל הרחיים; (ד) [ז"ל
מתרוג; (ה) בליקוט איתא
רבי אלעזר; (ו) ר"ה כח,
ט] קוטע דלף ע"ש היטב,
(ז) בדרים כח; (ט) מנחות
גדול; (י) שמות כד,
ב' קס"א; וספיר לנשא;
(יג) ועירובין גג, ח' ב' קס"א;
אשרה; (ט) בגמרא שלפני
איתא רב יהודה וגירס'
שם מבני חוש'
איתא רבא;

תורה אור השלם

- [illegible]

וַיִּירָשׁ מִפְּנֵי אֲבִיר יִרְאֵם הַשֹּׁמֵד: דברים לג כו 17. הָאִמָּנוּן אֶלֶם צָדֵק תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם: תהלים נח כ 18. וְאֵת כָּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רִחְבָּהּ וְשָׂרְפָת בְּאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֵת כָּל שְׁלָלָהּ כְּלִיל לַי אֱלֹדִיךָ וְהִזְיָתָהּ תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד: דברים יג יז

יצא זה שמחוסר תלישה בו. מכאן נראה נפסול גט שנכתב על הקלף ואח"כ חתכו להטם נמי דריש וכתב ונתן מי שמחוסר כתיבה ונתינה ילא כו' דטפי נראה חזרו גט המחוסר לקלף גדול מחזור עפר לעיר הנדחת דחשיב הכא מחוסר תלישה ושם בפר"ב דגויטין (דף סא:) כמוז

וגזל זהו דיוו לשחוי
באור כל העורכ

והתניא תקע לא יצא נטל לא יצא. ה"ל לנאמרי מנמי

ללולב הגזול (סוכה דף כט): של אשרה
ושל עיר הנדחת פסול אלף ניחא ליה
להיצא הכ' ברייתא דקמני זה שופר
ולולב וא"מ בדפדפק ראוהו צ"ד (י"ח)
דף כח). אמר ר' שופר של עבודת
כוכבים לא יתקע צו ואם תקע צו
יאל וכן צ"י מלות חלילה (יבמות דף קג):
ראמר רבא חוללת כסנדל של עבודת
כוכבים חלילתה כשרה ולא אמרינן
דמכתא שעוריה וי"ל דהכא בעבודת
כוכבים של ישראל דאין לה ציטול אבל
דעוצד כוכבים דיש לה ציטול לא
מכתא שיעוריה וכי האי גוונא משני
פרק לולב הגזול (סוכה דף לא): אהא
דאמר רבא לולב של עבודת כוכבים
אס נטל יאל ופריך ממתינת ללולב
של אשרה פסול ומשני באשרה דמשה
וא"מ בעבודת כוכבים דעוצד כוכבים
מני אברהם הניא דנשרא דלאמר

רבינו גרשום

כאפרסת זו היא קופה
מוקבת של גבי הרוחיים
ש'מבלת כל החטים
ומביאן לסתח. וכתבי
הזבל ארץ על בלימה
לכומר דבר שהוא ארץ.
שבלה עצמל לכומר
ששוקן. תל משרים
תשפן בני אדם לכומר
לענין תורה שהיא משרים
עצמה צריכה של
תניס ורעבם עליה. ורקע
לעפר עפרה רב ארץ
שופרה ריג ונדחת עליה
יצא זה שמחולל תלישה
לכומר שאנו חשבה
עיר נדחת: רבא אמר
מזות אלה ליתנהו ינאי
לכומר לז תימא המעפר
עפרה מכסין אלל מעפרה
ממש מכסין אלל מעפרה
ממש מכסין דמזות אן
חשבו תנא. ויחב רבא
לכומר לה לזא שמעיה
לכומר אלה שמעיה דרבא.
לכל ושופו שיעורא
בעיני ורעב לזלל בעיני
ז' טחנים ורשופו כדי
שיאנונו ורעב ספן לכאן
וטעב לכאן

מוסף רש"י

אם מחוט ועד שרוך
נגזל. שבהים עמלו מן
הבול (סוטה י"א). לרוט
של תכלת, כנגד ממוט,
ולעושה של תפילין כנגד
סרוך לדיט לעושה (שם),
בשלמא רצועה של
תפילין. קיטול שכל דכא
לדיאחא הנאה דמכרין
וסי' (שם). אלו תפילין
שבראש. שזמנו צה"ס
רזו הדין: שז"ן וד"ה
מנותח להס' ועיי' ש"ס
קשר שהכוונה לתפילין של
הקב"ה. אלא חוט של
תפילין מצא דא. מלי
הנאה איכא (סוטה י"א). מה
ושנתנה תפילין שסוקין
בכחן לזמני (חות' שמיני

ברוך הוא לישראל
בבשעה שאני משפיע
זיון עצמכם לפני נתתי
לפני ⁷ ואנכי עפר ואפר
ונחננו מה לדוד אמר
אבל עובדי כוכבים
אמרו ¹⁰ הבה
אמר ¹¹ מי ה' לסנחריב
הרצות וגו' לנבוכדנצר
עב לחירם מלך צור
שבתי בלב ימים אמר
שנאמר במשה
אמר באברהם דאילו
ואפר ואילו במשה
ואמר רבא ואיתימא
מתקיים אלא בשביל
אנחנו מה וכתוב
בלימה אמר רבי
עצמו בשעת מריבה
שמשים עצמו כמו
מאי דכתיב ¹⁷ האמנם
ותו של אדם בעולם
לומר צדק תדברון
רבי זעירא ואיתימא
ורורי הנאה הוא אמר
לשללה תקבון אל
הה ושרפה יצא זה
לאו ליהנות ניתנו
חומי לרבינא ²⁰ שופר
לא יצא אם תקע
נמל לא יצא לא אם
שי הכי השתא התם
שיעורא

מאות ליהנות ניתנו אך נראה דכבר גרסין ולא ר' יהודה דלא
ת שיעוריה ולרז יהודה הוה ליה למימר משום דמאות ליהנות ניתנו:

בסוף הדם

הקבי"ה לתלום (מרחוק) חסד, שכתבה דיומה ליום ששני בו יש לשתל (תום) ודקוק
מסר הישוב בעק, עזר נאה לשתל ששם עליהם, שגמרם ודקוק גרילו ויו
המקיים מות ויתר בלתי קבילי פי שיער, וישי מילת אל כספר, ואישינו פי מוס
שמות כספר, הכדור, קולן מלכת דומה אל יום דומה לנשק, מלמלה ללך לנקוק על כך
שדומה כספר הכדור מנראה לך, קולן מות (ספר) שורף על עבודת כורבים
למלכות לאו ילשתנו ימנו, לרוב על עבודת כורבים. ששמו ין לרוב לנכד לפשי
למלכות לאו ילשתנו ימנו, לרוב אלן קולן שמוט אלף ענדת דקוק (ספר) חרין